

Sygn. akt: I C 317/20 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2021r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Beata Bihuń
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Bukiejko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 kwietnia 2021 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

spory na tle ubezpieczeń OC posiadaczy pojazdów mechanicznych z tytułu wypadków komunikacyjnych, z wyłączeniem spraw o symbolu 014pz

I. Zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. kwotę 7.153,69 zł (siedem tysięcy sto pięćdziesiąt trzy złote i sześćdziesiąt dziewięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 05.01.2020 r. do dnia zapłaty;

II. Zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. kwotę 2.300,00 zł (dwa tysiące trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. Nakazuje zwrócić powodowi (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. kwotę 200,00 zł (dwieście złotych) tytułem nadpłaconej opłaty od pozwu;

IV. Nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 354,66 zł (trzysta pięćdziesiąt cztery złote i sześćdziesiąt sześć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 317/20

UZASADNIENIE

Powódka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. wniosła pierwotnie o zasądzenie od pozwanego (...) S.A z siedzibą W. kwoty 3.000,00 zł wraz z odsetkami za opóźnienie od dnia 05.01.2020 r. do dnia zapłaty. Wniosła również o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka podniosła, że (...) S.A. z siedzibą w W., na podstawie przepisów o odpowiedzialności cywilnej prowadził likwidację szkody nr (...), powstałej w dniu 04.12.2019 r.

w pojeździe marki V. (...) nr rej.: (...) 15, stanowiącym własność K. D.. W toku postępowania likwidacyjnego, pozwany przyznał uprawnionemu bezsporną część odszkodowania w wysokości 4.644,69 zł. Na mocy umowy cesji

wierzytelności z dnia 14.01.2020 r. poszkodowany przelał na powódkę wierzytelność w związku z przedmiotowym zdarzeniem komunikacyjnym, a tym samym powódka jest legitymowana czynnie do występowania w niniejszym procesie.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A z siedzibą W. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Ponadto wniósł o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu wg norm prawem przepisanych. Zakwestionował w całości roszczenie powoda o zapłatę odszkodowania tak co do zasady jak i co do wysokości. Podniósł zarzut braku legitymacji procesowej czynnej po stronie powodowej. W uzasadnieniu wskazał, że umowy cesji na które powołuje się powódka, nie zawierają causy, co czyni umowę przelewu wierzytelności nieważną. Jako bezsporny wskazał fakt, że pozwany przyjął odpowiedzialność za szkodę poniesioną przez K. D. wskutek uszkodzenia jego pojazdu marki V. nr rej. (...) w kolizji z 4 grudnia 2019 r. oraz to, że zapłacił poszkodowanemu, odszkodowanie na pokrycie kosztów naprawy jego auta w kwocie 4.644,70 zł. Odszkodowanie za naprawę pojazdu obliczone zostało wedle kalkulacji sporządzonej przez pozwanego. Poszkodowany nie udokumentował bowiem poniesienia kosztów naprawy, a w szczególności tego, że koszty te przewyższyły wypłaconą przez pozwanego kwotę odszkodowania. Poszkodowany nie kwestionował sposobu wyliczenia odszkodowania, ani też jego ostatecznie ustalonej wysokości. Zapłacona poszkodowanemu kwota odszkodowania jest w pełni wystarczająca do dokonania naprawy.

Pismem z dnia 15 marca 2021 r. powódka rozszerzyła powództwo w ten sposób, że wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 7.153,69 zł wraz z odsetkami za opóźnienie od dnia 05.01.2020 r. do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania za szkodę z dnia 04.12.2019 r., powstałą w pojeździe marki V. (...) nr rej. (...).

W uzasadnieniu wskazała, że zgodnie z opinią biegłego koszt naprawy pojazdu w zakresie związanym ze zdarzeniem drogowym z dnia 04.12.2019 r. w ramach ustalonych uszkodzeń oraz grup weryfikacyjnych z zastosowaniem części zamiennych oryginalnych wynosi 11.798,38 zł brutto. Uwzględniając wypłaconą poszkodowanemu kwotę 4.644,69 zł, do zapłaty pozostaje kwota 7.153,69 zł.

Sąd ustalił, co następuje:

W wyniku zdarzenia drogowego w dniu 4 grudnia 2019 r. uszkodzeniu uległ pojazd marki V. (...) nr rej.: (...) 15, stanowiący własność K. D..

(bezsporne, dokumenty znajdujące się w aktach szkody)

(...) S.A. z siedzibą w W., na podstawie przepisów o odpowiedzialności cywilnej prowadził likwidację szkody nr (...), powstałej w dniu 04.12.2019 r. w pojeździe marki V. (...) nr rej.: (...) 15. W toku postępowania likwidacyjnego przyznał K. D. odszkodowanie w wysokości 4.644,69 zł.

(bezsporne, dokumenty znajdujące się w aktach szkody)

Na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 14.01.2020 r. K. D. przelał na (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. wierzytelność powstałą w związku ze zdarzeniem komunikacyjnym z dnia 04.12.2019 r.

(dowód: umowa, k.14)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie przedłożonych przez powoda i pozwanego dokumentów, w tym akt szkody, albowiem prawdziwość tych dokumentów nie była kwestionowana przez strony, nie budzi też wątpliwości Sądu. Bezsporne pomiędzy stronami były również okoliczności zaistnienia szkody, odpowiedzialność pozwanego za szkodę oraz zasadniczo zakres uszkodzeń. Sporna pomiędzy stronami była wysokość szkody, jaka powstała w związku z uszkodzeniem pojazdu V. (...) nr rej. (...) 15.

Zgodnie z treścią art. 363 § 2 kc poszkodowany może wybrać, czy naprawienie szkody ma nastąpić przez przywrócenie do stanu poprzedniego, czy przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Poszkodowany może te roszczenia kierować bezpośrednio do ubezpieczyciela, który odpowiada w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego. Z przepisów kodeksu cywilnego oraz ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych wynika, że naprawienie szkody przez ubezpieczyciela może polegać tylko na zapłacie odpowiedniej sumy pieniężnej, nawet więc gdy poszkodowany wybiera naprawienie szkody przez przywrócenie do stanu poprzedniego, to świadczenie zakładu ubezpieczeń sprowadza się do wypłaty sumy pieniężnej. Skoro ma ona jednak pełnić taką samą funkcję jak przywrócenie do stanu poprzedniego, to wysokość tego odszkodowania powinna pokryć wszystkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki niezbędne do przywrócenia stanu poprzedniego uszkodzonego pojazdu (por. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r. III CZP 80/11).

Z treści art. 361§2 KC wynika obowiązek pełnej kompensacji szkody. Celem kompensacji szkody poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania jak najtańszych sposobów likwidacji szkody, ma natomiast prawo wyboru takiego sposobu przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego, który ten stan przywróci w stopniu najpełniejszym. W szczególności obowiązek poszkodowanego minimalizowania szkody nie polega na ograniczaniu należnego stronie odszkodowania przez wybór najtańszych sposobów jej naprawienia, ale na takim postępowaniu w trakcie zdarzenia powodującego szkodę i bezpośrednio po nim by ograniczyć rozmiar szkody w sensie faktycznym. Poszkodowany ma prawo wyboru w jakim warsztacie naprawczym dokonana naprawy, jak też czy naprawa zostanie dokonana nowymi częściami oryginalnymi czy też częściami nieoryginalnymi lub używanymi.

W celu ustalenia rzeczywistej wartości szkody, tj. kosztów naprawy wspomnianego pojazdu sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej (k. 55-70, 86- 89,114-115), z której wynika, że realne koszty naprawy pojazdu V. (...) nr rej.: (...) 15 i przywrócenie go do stanu sprzed szkody wynoszą 11.798,38 zł. Biegły wykonał wyczerpujące wycenienia realnych kosztów naprawy pojazdu V. (...) o nr rej. (...) w oparciu o ceny robocizogodziny obowiązujące w zakładach na rynku lokalnym, spełniających wymagania techniczne i kadrowe do wykonywania danych operacji oraz przy zastosowaniu oryginalnych części zamiennych. Biegły oszacował, iż wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym na dzień 04.12.2019 r. mogła wynosić 14.200 zł. Wynika z tego, że w dniu wystąpienia szkody realny koszt naprawy pojazdu (11.798,38 zł) nie przekracza wartości pojazdu (14.200 zł), zatem naprawa pojazdu wydaje się być ekonomicznie uzasadniona.

Sąd w całości podzielił wnioski wypływające z opinii i ustalenia biegłego przyjął jako własne. W ocenie sądu opinia biegłego jest pełna, wyczerpująca i wbrew twierdzeniom pełnomocnika pozwanego, nie zawiera sprzeczności, błędów faktycznych ani logicznych. Biegły w dwóch opiniach uzupełniających w sposób wyczerpujący odniósł się do zarzutów pełnomocnika pozwanego i podtrzymał wnioski z opinii pierwotnej.

Sąd nie podzielił stanowiska pełnomocnika pozwanego co do nieważności umowy cesji zawartej pomiędzy poszkodowanym K. D. a powodem z powodu braku podstawy prawnej rozporządzenia (causy), albowiem jak wskazał SN w wyroku z dnia 10.01.2020 r. I CSK 734/18 , mimo, iż co do zasady przelew ma charakter kauzalny, umowa przelewu nie musi określać podstawy prawnej.

Wobec powyższego sąd uwzględnił żądanie pozwu w całości.

O odsetkach sąd orzekł na podstawie art. 481 kc, a o kosztach procesu na podstawie art. 98 kpc, zasądając od pozwanego na rzecz powoda całość poniesionych przez niego kosztów. Dodatkowo na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 4 ustawy o kosztach sądowych nakazał zwrócić powodowi kwotę 200,00 zł tj. nadpłaconą opłatę od pozwu. Na podst. art. 113 ustawy o kosztach sądowych sąd nakazał pobrać od pozwanego kwotę 354,66 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, albowiem zaliczka na koszty opinii biegłego została wpłacona w kwocie 1000,00 zł, a łącznie koszt opinii wyniósł 1.354,66 zł